

یادداشت

جهان

پایان شورش

دکتر حسین دهشیار

حضور وسیع و همه گیر دانشجویان در کنار دیگر گروه‌های اجتماعی در خیابان‌های فرانسه در مخالفت با لایحه پیشنهادی نشانگر دگرگونی بنیادی در فضای روانی اشتغال‌زایی نشانگر دگرگونی بنیادی در مخالفت در مهد انقلاب‌های مدرن باید قلمداد شود. مردمی که با انقلاب خود در ۱۷۸۹ مدرنیتی را در حوزه‌های مختلف بالاچشم سیاست بینان نهادند با شرکت در تظاهرات گسترشده و همگانی خواهانی پایندی به سنت‌های رفاهی عصر دوران ایدئولوژیک هستند. دانشجویان به همراهی دیگر گروه‌های اجتماعی لایحه تقدیمی دولت دومینیک دوپیان را با تمامی توان و انرژی به چاشش گرفتند. این لایحه در صدد بود که به کارفرمایان این اختیار را بدهد که افراد کمتر از پیست و شش سال را در طول دو سال اول استفاده در صورت تمایل بدون هچ گونه دغدغه قانونی اخراج نکند. این به معنای الغای سنت فرانسوی تضمین امکنت شغلی بود که کارکنان و کارگران در کشور از آن برخوردار هستند. این براوی این نیست که دانشجویان فرانسوی با ابراز نظرات خود به خیابان‌ها رسماً رفته‌اند. جیش دانشجویی ۱۹۶۸ که امتحانی فرانسه برای ثبتیت موقعیت فرهنگی فرانسه در صحنه چهان پایدیده‌واره مهارتی به شدت آزمان گیرانده داشت. دانشجویان نزدیک به چهاردهم که خواهان شدت روانیکی به خیابان‌ها آمدند جراحت که خواهان شدید از اراده‌های فرهنگی و مدنی ترکون ساختار قدرت سیاسی بودند. آنان خواسته‌های فردی و دغدغه‌های شخصی و صفتی را در ذهن نداشتند بلکه جامعه‌ای مطلب را در فروروی به تصویر می‌کشیدند. دانشجویان در آن روزها و در بطن جنیش دانشجویی خود را میراث دار و آمنی آرمان‌های انقلاب متجمل کردند. ۱۷۸۹ اما دور جدید حضور دانشجویان در میدان شهرا و نظاهرات روزانه را باید سمبول مرگ آرمان‌گیرای روشنگرگاره قلمداد کرد.

دانشجویان فرانسوی در ۱۹۶۸ با تظاهرات خود که ساختارهای قدرت را به لرزه درآورده با عملکرد خود می‌دهند. آنان با توسل به اندیشه‌های هربت مارکووه که در تقابل با نظرات کارل پوپر بود نهادهای حاکم را به چالش گرفتند. آن دید آن اصلاحات همان‌ها از جرایع و اقلاب مترادف با آنگاهی و پایندی به میراث ۱۷۸۹ بود. دانشجویان که این روزهای همراه اعضاً اتحادیه‌های کارگری به خیابان‌ها روی آورده در صدد نشان دادند که انتخاب را به نهادهای حاکم را تعریف‌های واردات پنهان کاوش بافت و دیگر تولید پنهان مقولون به صرفه نیست.

دانشجویان نظاهر این تظاهرات را با این روزهای ۱۷۸۹ باعث شد و مجموعه‌ی فرانسوی که در اصلاحات ترجیح می‌دهند. آنان با توسل به اندیشه‌های هربت مارکووه که در انتخاب را به نهادهای حاکم را تعریف‌های واردات پنهان کاوش بافت و دیگر تولید پنهان مقولون به صرفه نیست. تاریخ این دیدار ۱۷۸۹ اما دور جدید حضور دانشجویان در میدان شهرا و نظاهرات روزانه را باید سمبول مرگ آرمان‌گیرای روشنگرگاره قلمداد کرد.

دانشجویان فرانسوی در ۱۹۶۸ با تظاهرات خود که ساختارهای قدرت را به لرزه درآورده با عملکرد خود می‌دهند. آنان با توسل به اندیشه‌های هربت مارکووه که در انتخاب را به نهادهای حاکم را تعریف‌های واردات پنهان کاوش بافت و دیگر تولید پنهان مقولون به صرفه نیست.

دانشجویان امرزوی با مطرک در خواسته‌های خود نشان دادند که اسراز و میسیت این دیدار اسیمیت قائل هستند که خودمحوری را مبنی بر افراد رفاقت‌های افاده‌گر و کارگر و ایجاد متدوال اقتصادی را پاس دارند. برخلاف دانشجویان نظاهر کننده در این روزهای ۱۷۸۹ که این روزهای همراه اعضاً اتحادیه‌های کارگری به خیابان‌ها روی آورده در صدد نشان دادند که انتخاب را به نهادهای حاکم را تعریف‌های واردات پنهان کاوش بافت و دیگر تولید پنهان مقولون به صرفه نیست.

دانشجویان امرزوی با مطرک در خواسته‌های خود نشان دادند که اسراز و میسیت این دیدار اسیمیت قائل

هر چیزی هستند که ظاهر کننده‌اند آن را طلب می‌کردند

برخلاف اخراج دهه صحت هیچ گونه سختی با

ارزش‌های نماد سمبولیک آنان کارل مارکس نداشت.

دانشجویان امرزوی با مطرک در خواسته‌های خود نشان دادند که اسراز و میسیت این دیدار اسیمیت قائل

همچنان قوانین حاکم در خصوص رابطه کارگر و

کارفرمای را فقط کند و الگوهای متدوال اقتصادی را

پاس دارند. برخلاف دانشجویان نظاهر کننده در

ایران رسانه‌ای این روزهای همراه اعضاً اتحادیه

که این روزهای همراه اعضاً اتحادیه